

Referat despre organizarea militara si administrativa a persilor

Procedura administrativa totdeauna scrisa era redactata de obicei in aramaica imperiala (Reichsaramaisch), limba internationala pentru operatiile comerciale. In fruntea conducerii centrale statea regele, asistat de un consiliu. Acest consiliu, cu caracter permanent, era compus din 7 consilieri ai regelui. Sub dinastia sassanizilor a capatat o mare importanta functia de Mare Vizir, prim-ministru care in numele si sub controlul (macar teoretic) al regelui avea in mina toata puterea in stat. Marele Vizir tinea locul regelui cand acesta lipsea din capitala, iar in timp de razboi andeplinea si functia de comandant suprem al armatei. El controla si andruma "ministerele" (ca sa intrebuintam un termen modern), ale caror capi se ocupau de problemele armatei, ale finantelor, ale justitiei, ale impozitelor, ale cancelariei statului, s.a.m.d. Sub regii sassanizi care au perfectionat la maximum acest complex aparat birocratic centralizat provinciile erau impartite in districte, iar acestea in cantoane (care cuprindeau pana la ultimul sat).

Populatia persana propriu-zisa de aproximativ o jumatate de milion de locuitori abia era scutita de darile mari; in schimb asupra ei grevau sarcinile administrative si andatoririle de ordin militar. Pentru a face fata imenselor cheltuieli (ale armatei, curtii regale, aparatului birocratic, lucrarilor publice, si altele) statul dispunea de diferite resurse: veniturile proprietatilor funciare nesfirsite ale casei regale, monopolul de stat al minelor, taxele vamale, prada de razboi, taxele si impozitele interne, tributul platit de tarile supuse, s.a. Impozitele erau stabilite - in functie de zona geografica si de recoltele obtinute pe genuri de proprietati (pe casa, pe gradina, pe vite, etc). Cei lipsiti de proprietati funciare plateau taxe personale fixe, anuale; dar si taxe extraordinare: cu ocazia nasterii unui copil, pentru o casatorie, s.a.

Tributul impus tarilor supuse era stabilit in moneda de argint (uneori aur), dar si prin contributii suplimentare in natura. (Districtele tributare nu coincideau totdeauna cu satrapiile). Astfel, Media era impusa cu 450 de talanti de argint (=15 120 kg), dar si cu 100 000 de oi anual, precum si cu nutret pentru un numar de 50 000 de cai. Cilicia cu 500 de talanti (=16 800 kg), dar si cu 360 de cai albi. Babilonia 1 000 de talanti (=33 600 kg argint), dar si 500 de copii care deveneau eunuci; Egiptul - 700 de talanti (=23 520 kg), dar si pescarie, precum si griu pentru hrana a 150 000 de soldati de ocupatie; Capadocia 360 de talanti (=12 096 kg argint), dar si 50 000 de oi, 1 500 de cai si 2 000 de catiri; populatiile din India - 360 de talanti de aur (=8 352 kg, in aur brut).

Administratia imperiului era deservita de cele mai bune drumuri si de cel mai perfectionat sistem de comunicatii pe care le-a cunoscut antichitatea pana la romani (care, dealtfel, s-au servit de modelul persanilor). Reteaua stradala creata de Darius I era vasta si bine intretinuta, drumurile erau in mare parte pietruite si bine pazite. Unul din acestea drumul care de la Sardes prin Efes ducea la Suza, lung de 2 683 km - avea tot la 24 km hanuri, deci in total 111 hanuri; totodata si statii de posta, cu cai permanent la dispozitia functionarilor regali si guvernamentali. Acestia puteau strabate distanta.

Dar si altor tari cu care Persia ahemenida era in relatii de vasalitate impusa fara a exercita o guvernare directa, ci doar o hegemonie. Aceste "daruri" obligatorii Insa, si platibile la date fixe aveau un caracter variat. Astfel, arabii aduceau anual 33 000 kg de tamiie ,etiopienii aduceau tot la trei ani 2 kg de aur brut, 200 de trunchiuri de lemn de abanos. 20 de colti de elefant si 5 copii negri; iarcei din regiunea Caucazulul "daruiau" persilor, tot la 5 ani, cite 100 de baieti si 100 de fete (cf. Garcia Pelayo).